'La pastura és una eina indispensable i complementària per a la gestió forestal de Collserola'

Un ramat de 10 rucs ja pastura per la finca de Can Domènech, a la falta del Puigmadrona. Es tracta d'una prova pilot que té per objectiu recuperar el mosaic agroforestal i reduir la biomassa del sotabosc per mitigar el risc d'incendis forestals a la serra de Collserola. I és que segons els informes del Grup de Recolzament d'Actuacions Forestals (GRAF) dels Bombers la zona del Puigmadrona seria una de les zones més perilloses si es produís un gran incendi forestal que podria arribar a cremar Collserola en només vuit o dotze hores. 'Això ha de fer reaccionar a tothom que encara no en sigui conscient', explica Paul Domènech, responsable de Can Domènech i ideòleg d'aquesta iniciativa en una tertúlia a Cugat Mèdia. 'És obligatori fer un canvi general, tots hem de cuidar i gestionar el territori on vivim', assegura. 'Tots passegem per Collserola, però la cuidem uns pocs. Cuidar el territori és maco i, ara mateix, és qüestió de seguretat', alerta. De tot plegat en parlem en aquesta tertúlia radiofònica on a més de Domènech participen Annaïs Sastre d'Alimentem Collserola (projecte de Transició Agroecològica impulsat pel Consorci del Parc Natural de Collserola i desenvolupat per la cooperativa Arran de terra) i Pere Lecha, veí de la Floresta i soci del projecte Boscos de Muntanya.

És precisament la preocupació pel risc d'incendis el que va motivar en Paul Domènech gairebé fa dos anys a impulsar aquesta iniciativa, que compta amb el suport del Consorci del Parc Natural de Collserola a través del programa Alimentem Collserola. "Tots els que treballem i vivim en l'entorn natural creiem que hem de fer alguna cosa més que encreuar els dits cada any", diu, i fa una crida a què "cadascú hi posi el seu gra de sorra".

Aquesta col·laboració que demana Domènech pot ser de moltes maneres, ja sigui consumint productes dels pagesos i ramaders de Collserola o donant un cop de mà. Precisament, això és el que ha fet Pere Lecha, veí de la Floresta i membre d'un grup d'una trentena de voluntaris que ha col·laborat en la construcció del tancat pels rucs, que pasturaran per una superfície de 15 hectàrees. Per a Lecha, "s'hauria d'aprofitar aquesta sinergia per fer tancats en altres indrets del parc i anar movent el ramat o portar-ne de nous". De fet, aquesta és la proposta, que els rucs puguin rotar per diferents finques per obrir espais al bosc on després puguin entrar altres ramats.

La gestió forestal de les finques suposa moltes vegades un mal de cap per la pagesia. Sovint es fa aprofitant subvencions que ajuden a cobrir una part de la despesa, però que rarament són rendibles. Al cap de dos o tres anys d'haver actuat en una zona, el sotabosc i els arbustos recuperen el terreny. "La pastura és indispensable i complementària amb la resta actuacions", assegura Domènech. Si bé la presència de motoserres i desbrossadores continuaran sent necessàries per a una gestió eficient, "el manteniment el poden fer els animals", afegeix.

La industrialització del sistema alimentari durant els últims 50 anys ha suposat una gran reducció de la

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/sons/159546.html

Copyright 2024 Cugat.cat

població activa que es dedica a la pagesia i la ramaderia amb la conseqüent reducció del mosaic agroforestal i l'augment dels terrenys forestal que ja suposen un 64% del territori català. "Es diu sempre que els focs s'apaguen a l'hivern, però per apagar focs també hem de consumir producte local", etziba Annaïs Sastre, que apel·la a la responsabilitat col·lectiva. "És crucial que la gent sigui conscient que, a llarg termini, si no es recupera el mosaic a través de la pagesia, serà molt difícil recuperar-lo. La presència de rucs pasturant a Collserola és una activitat complementària per aconseguir-ho", afegeix. No només hi ha rucs pasturant a Collserola, des de fa anys hi ha quatre ramats permanents d'ovelles i cabres al parc que forment part de les actuacions de gestió forestal que s'hi fan. "La proposta dels rucs és molt bonica perquè és una peça més dins d'aquest engranatge que ajuda a gestionar espais on no es pot entrar amb altres mètodes".

"És molt important deixar clar que els rucs no ho faran tot", insisteix Domènech. "En aquests moments són una bona eina d'enllaç, però hem d'intentar fer un bon producte, com el tomàquet Mandó de Collserola. Necessitem que la gent en compri i que surti a compte recuperar els camps, posar les tanques per evitar l'entrada de senglars, posar el rec i que els pagesos, en comptes de fer una hectàrea, en puguem fer 30 perquè la gent ho valori i, per tant, sigui rendible".

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/sons/159546.html

Copyright 2024 Cugat.cat